

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Unge Bander

Citation: Claussen, Sophus: "Unge Bander", i Claussen, Sophus: *Unge Bander*, udg. af Jørgen Hunosøe, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1986], s. 201. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen02-shoot-idm140040476599504.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Unge Bander

G.B. (: Georg Brandes) ser heller ikke meget mere i sin større oversigtsartikel i *Politiken* (16.12.1894). Han indleder med at karakterisere en lille Gruppe danske Digtere mellem 28. og 31. Aars Alderen, som har Talent, men endnu ikke ret har vundet Publikums Øre. Det er: Viggo Stuckenbergs, Johannes Jørgensens og selvfølgelig Sophus Claussen. Han tager afstand fra Johs. Jørgensens karakteristik af vennen (: *Taarnet* febr. 1894, s. 225), som *En, der er bortvendt fra Livet, [...] og som i Stedet ganske lever i det Forgangne og Svundne*, i så fald hører *Unge Bander* til et ganske overvundet Stadium i Claussens digteriske Livsførelse. Sådan anskues bogen da: *Bogen ligner ham vel, som et gammelt Fotografi ligner - og Romanen har saaledes slet intet at gøre med den ny Digterskoles Program. Det er en ganske jordisk Bog, undertiden humoristisk, undertiden yndefuld, om det Hele end er en Kende tomt og ringe. Skildringen trykkes en Smule af, at alle disse Anliggender er saa fordømt ubetydelige. Helten er jævnligt ubetydelig med de Ubetydelige; [...] han er netop ganske ufarlig, i Fald man kun ikke tænker paa de Aasum Fruer og Smaafrøkner, og hans Idealisme bestaar [kun] i, at han med to tamme Fugle i Haanden fløjter for en tredje tam Fugl paa Taget. Altså: her er tale om Memoirer. [...] De mangler ikke frisk Ungdommelighed, heller ikke en let og klædelig Ironi; men der fattes, hvad Italienerne kalder i l p o c o p i ù (det lidt Mere), som det i sidste Instans kommer an paa. Dette l i d t M e r e véd GB findes for den ældre Læser i 202 den følgende Bog (: *Kitty*), som han også véd savner forlægger (14) - og om ikke andet må dét da siges at være en indirekte hjælp og trøst.*